

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Варна, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично при закрити врати заседание на първи март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Търговско дело № 20233100900695 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от ТЗ.

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ и е образувано по молба на „Мултифууд Груп“ ЕООД с ЕИК 205714257 със седалище и адрес на управление с.Марково, община Родопи, обл.Пловдив, ул.“Здравец“17 за откриване на производство по несъстоятелност на „Техноник“ ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8, поради неплатежоспособност.

Молителят твърди, че легитимацията му произтича от договор за търговска продажба на стоки от 25.05.2022г. и Анекс №1/29.05.2022г. към него. В т.6.1 от Анекс 1 е уговорено, че ще се счита, че продавачът е извършил реално доставка на стоки по съответната фактура, при условие, че в срок до 7 дни след издаването ѝ купувачът не релевира писмено претенция до продавача относно наличие на недостатък в количествено и/или качеството отношение. Поддържа се, че молителят е извършил доставка на стоки по процесните 17 бр. фактури, издадени в периода 31.05.2022г. – 25.09.2022г., на обща стойност 126749,70 лева. Ответникът е извършил само частични плащания в размер на общо 49410,31 лева в периода 28.06.2022г. – 16.09.2022г., с което конклюдентно е признал доставката на стоки и тяхното приемане. Плащанията са отнесени към най-старите задължения, доколкото длъжникът не е посочил поредност. Неплатеният остатък възлиза на 77339,39 лева. Падежът на задълженията е 15 дни от датата на издаване на съответната фактура. Поради забава в плащанията длъжникът дължи и неустойка по чл.9 от договора в размер на 24763,43 лева, изчислена в размер на 0,5% на ден. За

посочените суми за главница и неустойка в полза на молителя е постановено влязло в сила арбитражно решение, въз основа на което е издаден изпълнителен лист на 19.01.2023г. по ч.т.д. №22/2023 г. на ВОС и е образувано изп.д. №115/2023г. на ЧСИ Петя Иванова с района на действие ВОС. Общият размер на дълга по изпълнителното дело е 121902,36 лева, от които 77339,39 лева главница, 24763,43 лева неустойка, 8883,84 лева законна лихва за периода 20.10.2022г. – 11.10.2023г., 10915,70 лева разноси в арбитражното дело и 6534,29 лева разноси в изпълнението. Молбата е основавана на твърдения за неплатежоспособност на ответника, като се сочи, че от м.09.2022г. длъжникът не е извършвал плащания, въпреки образуваното срещу него изпълнително дело. Твърди, че затрудненията в плащането на дълга са с траен характер. Последният публикуван баланс е за 2021г. и от него се установява, че дружеството няма ДМА, има само краткотраен актив с балансова стойност от 63000 лева, няма приходи, като собственият капитал е отрицателна величина, има задължения в размер на 64000 лева към 2021г., няма персонал, няма недвижимо имущество. Активите на длъжника обективно не позволяват погасяването на вземането на молителя. Длъжникът е спрял плащанията, не осъществява търговска дейност и няма възможност за калкулиране на приходи, с които да се разплаща със своите кредитори. Претендира да се установи състоянието на неплатежоспособност на дружеството длъжник.

Ответникът, редовно призован по реда на чл.50, ал.2 от ГПК, не депозира писмен отговор в предоставения от съда срок.

За да се произнесе по молбата, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството по несъстоятелност се открива по молба на изчерпателно посочени, с оглед начина на изброяването им в чл. 625 от ТЗ лица, а именно: всеки кредитор на длъжника по търговска сделка или по публичноправно задължение към държавата и общините.

В разглеждания случай вземанията на молителя, произтичащи от договор за търговска продажба на стоки, са установени с влязло в сила Решение от 07.12.2022г. по арбитражно дело №56/2022г. на АС – Варна при Асоциация Български Арбитражен съд – Пловдив, въз основа на което е издаден изпълнителен лист на 19.01.2023г. по ч.т.д. №22/2023 г. на ВОС. Липсват наведени твърдения и представени доказателства за извършени плащания а погасяване на вземанията по изпълнителния лист.

С оглед изложеното съдът счита, че по делото е установено обстоятелството, че молителят има качеството на „кредитор по търговска сделка” по смисъла на чл.268, ал.2 от ТЗ по отношение на ответното дружество, поради което е надлежно легитимиран да иска откриване на производство по несъстоятелност на същото при твърдения за неговата неплатежоспособност.

Неплатежоспособността е фактическо, обективно състояние на

търговеца, свързано най-вече с финансовия му статус. Съобразно легалната дефиниция на чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане.

Съобразно правилата на чл.154, ал.1 от ГПК молителят носи доказателствената тежест за установяване твърдените от него факти – наличието на изискуеми парични задължения по търговски сделки и публичноправни задължения, твърдяната липса на парични средства и активи за покриване на задълженията към кредиторите, както и състоянието на неплатежоспособност, респективно свръхзадълженост.

За установяване финансовото състояние на дружеството с молбата за откриване на производството по несъстоятелност са представени писмени доказателства, изискани са справки по реда на чл.186 от ГПК и е допусната ССЕ.

От заключението на вещото лице се установява, че дружеството няма обезпеченост с работна сила и не разполага с имущество в размер достатъчен за удовлетворяване на кредиторите. Дружеството е прекратило трудовите договори с персонална основно през есента на 2022 г. Последният трудов договор е прекратен на 11.01.2023г. За 2018г. и 2019г. дружеството е подало декларация по чл.38 от ЗСч, с която е декларирано своята неактивност. Видно от подадените ГДД за 2021г. дружеството няма декларирани приходи. Дружеството е осъществявало дейност само през 2022г. В ТР дружеството е подало декларация, че е микропредприятие по смисъла на чл.19, ал.2 от ЗСч и е заявило за публикуване ГФО за 2021г. и 2022г. Няма данни за публикуван ГФО за 2020г. Основен предмет на дейност на дружеството е бил хотелиерство. По счетоводни данни дружеството разполага само с един единствен дълготраен актив, който е с материален характер – съдомиялна машина с отчетна стойност 1108.97 лева, без данни дали е налична. За осъществяване на дейността си дружеството е ползвало обект под наем. Не се установяват счетоводни записвания за финансови дълготрайни активи. Дружеството не притежава стоки, материали и суровини. Краткотрайните финансови активи дружеството са в размер на 537 хил.лв. от които 134 хил.лв. – вземания от клиенти, 41 хил.лв. други вземания и 362 хил.лв. парични средства, но доколкото не са извършвани годишни инвентаризации не може с категоричност да се твърди, че вземанията и паричните средства са в такъв размер както към 31.12.2022г., така и към момента. Размерът на вземанията от клиенти не кореспондира със стойността по баланс към 31.12.2022г. Липсват първични счетоводни документи. Установяват се едни и същи контрагенти с вземания и задължения, но не са извършени прихващания, не са извършвани и приспадания на получени аванси от клиенти. Ето защо експертизата заключава, че счетоводният баланс на дружеството не е съставен при спазване на изискванията на СС1. Към датата на заключението няма данни вземанията да могат да бъдат събрани, поради

което следва да се извърши обезценка за вземанията 100%. Видно от банковото извлечение за сметката на дружеството наличността е -5 лева (т.е. има задължение от 5 лева, което не е погасено), поради което вещото лице приема, че по отношение на паричните средства също липсва надлежно отразяване в счетоводството на всички движения по сметките на дружеството и не би могло същите да са в посочените в баланса размери. Въз основа на прегледа на счетоводните регистри ССЕ допуска, че счетоводството не е водено редовно. В обобщение съгласно ССЕ дружеството няма ликвидни активи и парични наличности по банкови сметки, а относно касовата наличност няма данни има ли такава и в какъв размер. Публичните задължения на дружествата по данни от НАП възлизат на 165.43 лева и са само за несъбрани лихви по погасени към датата на експертизата задължения. По счетоводните регистри на дружеството обаче продължават да фигурират задължения за ДДС, ДОД и осигуровки в общ размер на 27809.13 лева. Най-ранен падеж на публично задължение, което не е погасено, е с падежна дата 29.12.2022г. По счетоводните регистри на дружеството задълженията му към доставчици са в размер на 487016.86 лева. Плащанията към контрагенти според счетоводните регистри са преустановени след 04.11.2022г., когато е извършено плащане за изразходена ел.енергия. След м.11.2022г. не се установяват издадени фактури или отчет за продажби, няма данни за осъществявана дейност през 2023г. и към момента. По счетоводния баланс към 31.12.2021г. се установява загуба от текуща и предходни години в размер на 1 хил.лв. Собственият капитал на дружеството е 100 лева. За отчетната 2023г. дружеството отчита отрицателен счетоводен резултат и загубата е в размер на 25465.12 лева. По отношение на финансовите показатели на дружеството за 2018г., 2019г. и 2020г. няма данни за ГФО и съответно не може да се направи икономически анализ. За тези периоди дружеството не е извършвало стопанска дейност. За 2021г. и 2022г. показателите за обща ликвидност са под единица, което означава, че наличните текущи активи не са достатъчни за покриване на всички текущи пасиви. Високите стойности на показателя за незабавна и абсолютна ликвидност се дължи на паричните наличности по записванията по регистрите на дружеството, но реално няма доказателства, че тези средства са били налични към момента на изготвянето на ГФО за 2022г. Вземанията по баланс като стойност са компрометирани, след като ССЕ разглежда записванията по всички разчетни сметки и установява стойност, различна от записванията в ГФО. Показателите за финансова автономност и независимост следва да са равни или по-големи от 1, а в случая са отрицателни величини. Отрицателни са и стойностите на коефициентите за рентабилност. Това е индикация, че кредиторите са поставени в риск. Липсата на информация относно наличността на паричните средства и обезценените вземания би повлияло допълнително на стойностите на показателите. Провизирането на вземанията се отразява върху финансовия резултат, като това задълбочава загубата. Това компрометира финансовата независимост и финансовата автономност. Дружеството е декапитализирано.

Пасивите, дори и в размера по счетоводните регистри, са в големи размери. Дружеството не разполага с ликвидни активи, с които да обезпечи кредиторите си, нито средства, с които да покрие разходите в производството по несъстоятелност.

Изложените обстоятелства представляват индикация, че дружеството не може да изпълни изискуемите си задължения към съконтрагенти и държавата, не упражнява търговска дейност, не притежава свободни парични средства, нито възможност да набави такива. Липсата на персонал, прекратената отчетност пред НАП и неоткриването на длъжника на адреса на управление са индикация за преустановена дейност. Затрудненията на длъжника са с траен и необратим характер и не са налице данни от публични регистри, от които да е видно, че длъжникът притежава активи, чрез продажбата на които би могъл да удовлетвори своите кредитори. Дружеството не разполага с имущество, което да е достатъчно за покриване на задълженията към кредиторите, както и за разноските по несъстоятелността. Посоченото икономическо състояние е трайно, като с оглед обстоятелството, че дружеството не разполага с активи и не развива дейност, не може да се очаква подобряването му, а оттам и създаване на възможност за изпълнение на задълженията. Забавата на длъжника, проявена чрез спиране на плащанията към държавния фиск и към молителя, предполага състояние на неплатежоспособност. Следователно, налице са материално-правните предпоставките на чл. 630 ТЗ, във вр. с чл. 608 ТЗ за приемане, че длъжникът е неплатежоспособен.

При определяне на началната дата на неплатежоспособност следва да се изхожда от момента, в който е намерило проявление влошеното икономическо състояние на длъжника. Дружеството е платежоспособно, когато е в състояние да обслужва текущите си задължения с всички налични ликвидни средства. Нарушаването на соченото съотношение индикира неплатежоспособност по смисъла на чл.608, ал.1 ТЗ. Анализът на финансово-икономическото състояние на дружеството сочи, че същото е започнало да изпитва финансови затруднения в края на 2022г. Най-рано възникналото неудовлетворено задължение е към НАП с падеж 29.12.2022г. Към този момент са спрени плащанията към доставчици, по-голямата част от трудовите правоотношения с дружеството са били прекратени, а финансовите му показатели са били значително влошени, което закономерно е намерило отражение в отрицателния финансов резултат, който дружеството е реализирало за следващата отчетна година. При съобразяване на горепосочените критерии, началната дата на неплатежоспособност следва да бъде определена на 29.12.2022г., когато е настъпила изискуемостта на най-ранното неудовлетворено задължение. Към посочената дата са съществували икономически затруднения, водещи до невъзможност за погасяване на задълженията. Дори да се приеме, че финансовите затруднения на дружеството са започнали в началото на година, към този момент те вече са придобили траен характер. Съдът приема възможно най-ранната дата,

установена по делото, с оглед интересите на евентуалните кредитори в производството.

Въз основа на данните по делото, като е приел, че дружеството – длъжник не притежава имущество както за покриване на задълженията към кредиторите, така и за покриване на разноските по несъстоятелността, с определение, постановено в открито съдебно заседание на 01.03.2024 г., съдът е приканил съгласно чл. 629б от ТЗ молителя, както и всички заинтересовани кредитори на длъжника да предплатят минималните начални разноски в производството по несъстоятелност в размер на 10000,00 лв. В предоставяния от съда срок никое от посочените лица не е представило доказателства за предвнасяне на разноски.

При така установените факти съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 632, ал. 1 от ТЗ, като длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност, едновременно с откриването на производство по несъстоятелност, а производството по делото да бъде спряно. С оглед предвидената в чл. 632, ал. 2 от ТЗ възможност за възобновяване на производството и предвид обстоятелството, че с решението по чл. 632, ал. 1 от същия закон търговецът - длъжник не се заличава от търговския регистър, настоящият състав приема, че имуществото на длъжника, което ще бъде открито след решението по чл. 632, ал. 1 от ТЗ, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целта на производството по несъстоятелността. Това налага да бъде постановена обща възбрана и запор върху имуществото длъжника.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Техноник“ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8, с начална дата 29.12.2022г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника „Техноник“ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на „Техноник“ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на „Техноник“ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8.

ОБЯВЯВА в несъстоятелност длъжника „Техноник“ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника „Техноник“ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8, при обявяване на фирмата си да прибави добавката “в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на длъжника „Техноник“ООД с ЕИК 204380630 със седалище и адрес на управление гр.Бяла, ул.“Приморска“8, на основание чл. 632, ал. 1 от ТЗ.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението в ТР, по молба на длъжника или на кредитор, при условията на чл. 632, ал. 2 ТЗ, като в противен случай, производството ще бъде прекратено и постановено заличаване на длъжника от ТР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията, на основание чл. 622 от ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенция по вписванията служебен препис от настоящото решение, на основание чл. 624, във вр. с чл. 622 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, на основание чл. 613а, ал. 1 от ТЗ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на незабавно изпълнение, на основание чл. 634 от ТЗ.

Препис от решението **ДА СЕ ВРЪЧИ** на страните.

ДА СЕ ВПИШЕ настоящият съдебен акт в книгата по чл.634в от ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____